

La gran ciampana da Colter

Idiom: Gherdëina

Meludia: Giuani Batista Ploner

Paroles: Giuani Batista Ploner

Liber: Ulon s'la cianté

L fova n vënderdi abenëura,
ma l ann ne me lecordi plu,
a Colter iust batova l'ëura
la nuef sun ciampamil lessù.

Prësc do audiven na ciampana
sunan achiet bin, bin, bin, bin,
al sonn parovel mé na fana,
al tonn merë n tel stlet brunsin.

Te chëla ruvel t'na locanda
n fulestier a tò l café,
ma n iede fejel la dumanda:
“Cie uel pa dì chësc cër suné?”

“Ncui iel vënderdi, savëis”,
respuend po' l ost, n uem acort,
“i sona, y forsci v'la mpensëis,
che Chël Bel Die ncui ie mort!”

“Ma vo da Colter sëis seniëures
y ëis n to' de n ciampamil,
ciampanes ëis'a bën de miëures
che sona dessegur plu bel!”

“Nëus on la majera y la plu bela”,
respuend sun chësc cun garbo l ost,
“ma no per uni bagatela,
n’ la sonen mé, mi caro gost.

La granda vën medrë suneda
Sce l mor n valguni de nosc luech,
per autri vën po’ mé adurveda
la pitla cun ch’l sonn da puech.”

“Ma chësta ie n pue’ massa grossa”,
se mpënsa sën ch’l bravo gost,
y ti dij per cumedé la cossa
da galantom bel franch al ost:

“Po’ compri ie a Idie l dirite
de vester zitadin da tlo
y cie che l costa, pai ite
bel riesc tla drëta man a vo.”

Y do che Idie ie cumprà ite
a Colter sciche zitadin,
ne soni plu nsci chiet y zite
l vënder’ cun ch’l stlet brunsin.

Sën soni cun la gran ciampana
l vënder’ ënghe sciche s’aud,
sën n’auden plu ch’l sonn da fana,
ma l tonn dla granda bel adaut.

A chëi da Colter po’ i diji
da ntlëuta ‘nca “Bambins de Idie”
ma leprò n pue’ s’la riji,
y sën pudëis savëi percie.

Ma sën che v’ é cuntà ch’sta storia,
messëis mo mëter velch leprò,
y chësc tenive a memoria,
la drëta audieis’a sën permò.

Ch’sta cosses ie merë nventedes
a fin de n bën per nëus duc canc,
ma Colter foss’ te ch’la valedes

ulach' i uel mé vester granc:

La granda sona tanc per boria
a ulëi bravé y se laudé,
ma po' per ti dé a Idie la gloria,
i pèr la pitla granda assé!

La gran ciampana da Colter

Paroles y meludia:
Giواني Batista Ploner da Sotanives
(1848 - 1925)

1. L fo - va n vën - der - di a - be - nëu - ra, ma l ann ne me le - cor - di
3. Te chë - la ru - vel t'na lo - can - da n ful - es - tier a tò l ca -

4 plu, a Col - ter iust ba - to - va l'ëu - ra la nuef sun ciam - pa - nil las - sù. 2. Prësc
fé, ma n iede fe - jel la du - man - da: "Cie uel pa dì chësc cër su - né?" 4. "N -

9 do au - di - ven na ciam - pa - na su - nan a - chiet bin, bin, bin, bin, al
cui iel vën - der - di, sa - vëis, re - spuend po' l ost, n uem a - cort, "i so -

13 sonn pa - ro - vel mé na fa - na, al tonn me - rën tel stlet brun - sin.
na, y for - sci v'la mpen - sëis, che Chël Bel Die n - cui ie mort!"

La gran ciampana da Colter

1. L fova n vënderdi abenëura,
ma l ann ne me lecordi plu,
a Colter iust batova l'ëura
la nuef sun ciampamil lassù.
2. Prësc do audiven na ciampana
sunan achiet bin, bin, bin, bin,
al sonn parovel mé na fana,
al tonn merë n tel stlet brunsin.
3. Te chëla ruvel t'na locanda
n fulestier a tò l café,
ma n iede fejel la dumanda:
"Cie uel pa dì chësc cër suné?"
4. "Ncui iel vënderdi, savëis",
respuend po' l ost, n uem acort,
"i sona, y forsci v'la mpensëis,
che Chël Bel Die ncui ie mort!"
5. "Ma vo da Colter sëis seniëures
y ëis n to' de n ciampamil,
ciampanes ëis'a bën de miëures
che sona dessegur plu bel!"